

[H. C. Toft.]

omfang fremmer mulighederne for at styrke den primære sundhedstjeneste. Jeg finder, at det haster.

Samuelson: Jeg kan kun tilslutte mig, hvad der er sagt indtil nu i forbindelse med venstres forslag. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får drøftet sagen her i folketinget. Jeg må være enig med undervisningsministeren i, at vi skal passe på ikke at få lavet for små institutter. Det er ikke i overensstemmelse med styrelsesloven, og der kan jo komme strid nok endda om den. Jeg mener, at vi må se på i et udvalg, hvad vi kan gøre.

Jeg kan som de andre ordførere kun understrege, at det er på høje tid, der bliver gjort noget for de alment praktiserende læger og for at tilskynde læger til at gå ud i praksis. Ellers vil vi komme i en katastrofal situation, hvis vi ikke er det i forvejen.

Kurt Brauer: Jeg kan fatte mig i korthed, jeg er i hovedsagen dækket ind af tidligere talere. Jeg konstaterer, at forslagsstillerne er fru Nathalie Lund og hr. Holger Hansen, og først derefter har partiet venstre sat sine uddannelsespolitiske specialister på. Man kan vel udlede af, at det er de to fremragende socialpolitikere fru Nathalie Lind og hr. Holger Hansen, som står først, at partiet dybest set har en socialpolitisk hensigt med sit forslag, og jeg skal da også medgive, at der i bemærkningerne til forslaget anføres særdeles gode grunde til, at der nu må gøres noget for den alment praktiserende læge.

Vi har altså sympati for forslaget baggrund, men bliver nok nødt til alligevel at dryppe en smule malurt i bægere: vi vil nødig misforstås derhen, at vi skulle mene, at dette var nok. Dette forslag er naturligvis ikke nok. Man må tage ganske anderledes radikalt fat på problematikken, hvis man vil opnå en virkelig tilgang til de praktiserende lægers rækker. Man må kigge på disse menneskers ansættelsesforhold. Når tilstrømningen til de praktiserende lægers rækker har været så ringe, som det fremgår

af bemærkningerne og af fremsættelsen, kunne det have en sammenhæng med netop de dårligere arbejdsbetingelser, som de praktiserende læger har i dag. Det har selvfølgelig også en sammenhæng med den manglende forskning og med de manglende muligheder for efteruddannelse. Men jeg tror som sagt også, det har en sammenhæng med de arbejdsforhold, som den alment praktiserende læge er udsat for. Derfor kan vi udtrykke sympati for bestræbelserne for oprettelse af lægehuse, såfremt dette ikke medfører det, der her i forslaget er kaldt en institutionalisering. Vi ville være meget kede af det, hvis oprettelsen af lægehuse skulle føre til en fjernelse af familielægeprincippet. Det har vi overordentlig sympati for i socialistisk folkeparti.

Jeg kan altså tilsige min støtte til hovedtanken i forslaget, men støtter også, hvad ministeren og hr. Camre her har sagt om fremgangsmåden. Jeg tror, at jeg derudover må slå fast, at vi skal gå helt anderledes radikalt til værks og se på lægernes ansættelsesforhold. Derved vil vi kunne opnå langt bedre resultater, end vi ser i dag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Nathalie Lind): Jeg må have lov at takke ikke mindst undervisningsministeren, men i virkeligheden samtlige ordførere for den uhyre positive modtagelse, man har givet dette forslag.

Vi har med forslaget ønsket at pege på, at vel næsten den første forudsætning for at få vendt den nuværende udvikling, hvor vi i en årrække ensidigt har satset på udbygning af vort sygehusvæsen, er, at de medicinske studenter får en uddannelse i almen medicin. Jeg har en fornemmelse af, at der kan være divergenser i spørgsmålet om, hvorvidt man skal opbygge et særligt institut eller det skal ind under socialmedicinsk institut men det er et spørgsmål, som vi må kunne drøfte nærmere i udvalget og høre fagfolkenes vurdering af.

Jeg forstod på undervisningsministeren, at man så givet gik ud fra, at det skulle